

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2015/2365**2024/EØS/28/83****av 25. november 2015****om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk
og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den globale finanskrisen som oppsto i 2007–2008, har avdekket overdreven spekulasjon, alvorlige mangler i lovgivningen, ineffektivt tilsyn, ugjennomsiktige markeder og altfor komplekse produkter i finanssystemet. Unionen har vedtatt en rekke tiltak for å gjøre banksystemet mer solid og stabilt, herunder strengere kapitalkrav, regler for bedre styring samt tilsyns- og krischåndteringsordninger, og for å sikre at finanssystemet oppfyller sin rolle ved å styre kapital mot finansiering av realøkonomien. Framskritt som er gjort med hensyn til etableringen av bankunionen, er også avgjørende i denne sammenheng. Krisen avdekket imidlertid også et behov for økt gjennomsiktighet og styrket overvåking ikke bare i den tradisjonelle banksektoren, men også på områder med banklignende kredittformidling, såkalt skyggebankvirksomhet, som foregår i et foruroligende omfang og anslås allerede å tilsvare nesten halvparten av det regulerte banksystemet. Eventuelle mangler i forbindelse med slik virksomhet, som ligner virksomhet utøvd av kredittinstitusjoner, kan påvirke resten av finanssektoren.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 337 av 23.12.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 385/2021 av 10. desember 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 336 av 26.9.2014, s. 5.

(2) EUT C 451 av 16.12.2014, s. 59.

(3) EUT C 271 av 19.8.2014, s. 87.

(4) Europaparlamentets holdning av 29. oktober 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 16. november 2015.

- 2) I forbindelse med arbeidet med å begrense skyggebankvirksomhet har Rådet for finansiell stabilitet (FSB) og Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁾, identifisert de risikoene som verdipapirfinansieringstransaksjoner utgjør. Slike verdipapirfinansieringstransaksjoner kan føre til økt gjeldsoppbygging, sterkere prosykliske virkninger og økt sammenkobling på finansmarkedene. Særlig har mangel på gjennomsiktighet med hensyn til anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner hindret regulerings- og tilsynsmyndigheter samt investorer i å foreta en korrekt vurdering og overvåking av de respektive banklignende risikoene og graden av sammenkobling i finanssystemet i perioden før og under finanskrisen. På bakgrunn av dette vedtok FSB 29. august 2013 det politiske rammedokumentet «Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking» («Styrket tilsyn med og regulering av skyggebankvirksomhet») (heretter omtalt som «FSBs rammedokument») om skyggebankrisikoer knyttet til verdipapirutlån og gjenkjøpsavtaler, som ble godkjent av G20-lederne i september 2013.
- 3) FSB offentliggjorde 14. oktober 2014 rammeregler for avkorting («haircuts») i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner som ikke clearers sentralt. Uten clearing medfører slike transaksjoner store risikoer dersom det ikke stilles tilstrekkelig sikkerhet for dem. Bedre gjennomsiktighet med hensyn til gjenbruk av kundens eiendeler vil være et første skritt mot å gjøre det lettere for motparter å analysere og forebygge risikoer, men det forventes at FSB senest i 2016 avslutter sitt arbeid med en rekke anbefalinger om avkorting i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner som ikke clearers sentralt, for å hindre overdreven gjeldsoppbygging og redusere konsentrasjonsrisikoen og misligholdsrisikoen.
- 4) Kommissjonen offentliggjorde 19. mars 2012 en grønnbok om skyggebankvirksomhet. På grunnlag av de mange tilbakemeldingene som ble mottatt, og i lys av den internasjonale utviklingen, sendte Kommissjonen 4. september 2013 meldingen «Shadow Banking — Addressing New Sources of Risk in the Financial sector» («Skyggebankvirksomhet – Håndtering av nye risikokilder i finanssektoren») til Rådet og Europaparlamentet. I meldingen ble det understreket at verdipapirfinansieringstransaksjoner er komplekse og uoversiktlige, noe som gjør det vanskelig å identifisere motparter og overvåke risikokonsentrasjonen, og som også fører til overdreven gjeldsoppbygging i finanssystemet.
- 5) I oktober 2012 vedtok en høynivågruppe ledet av Erkki Liikanen en rapport om endring av strukturen i Unionens banksektor. Den vurderte blant annet samspillet mellom det tradisjonelle banksystemet og skyggebanksystemet. I rapporten pekes det på risikoene ved skyggebankvirksomhet, for eksempel høy grad av gjeldsoppbygging og sterke prosykliske virkninger, og det oppfordres til å begrense sammenkoblingen mellom bankene og skyggebanksystemet, noe som var en spredningskilde i den systemomfattende bankkrisen. I rapporten foreslås også visse strukturelle tiltak for å håndtere vedvarende svakheter i Unionens banksektor.
- 6) Strukturelle reformer i Unionens banksystem behandles i et forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om strukturelle tiltak for å forbedre motstandsdyktigheten til kredittinstitusjoner i EU. Dersom bankene pålegges strukturelle tiltak, kan det imidlertid føre til at visse former for virksomhet flyttes til mindre regulerte områder, for eksempel til skyggebanksektoren. Forslaget bør derfor ledsages av de bindende gjennomsiktighets- og rapporteringskravene for verdipapirfinansieringstransaksjoner som er fastsatt i denne forordning. Reglene for gjennomsiktighet som er fastsatt i denne forordning, utfyller derfor nevnte forslag.
- 7) Denne forordning oppfylder behovet for å fremme økt gjennomsiktighet på verdipapirfinansieringsmarkedene og dermed også i finanssystemet. For å sikre like konkurransevilkår og internasjonal tilnærming følger denne forordning FSBs rammedokument. Den oppretter en unionsramme der opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner effektivt kan rapporteres til transaksjonsregistre, og der informasjon om verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsblytteavtaler formidles til investorene i innretninger for kollektiv investering. Definisjonen av verdipapirfinansieringstransaksjoner i denne forordning omfatter ikke derivatkontrakter som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽²⁾. Den omfatter imidlertid transaksjoner som vanligvis omtales som likviditetsblytteavtaler («liquidity swaps») og sikkerhetsblytteavtaler («collateral swaps»), og som ikke omfattes av definisjonen av derivatkontrakter i forordning (EU) nr. 648/2012. Behovet for en internasjonal tilnærming forsterkes av at virksomhet som for tiden utøves av tradisjonelle banker, som følge av en strukturell reform i Unionens banksektor kan bli flyttet til skyggebanksektoren og omfatte finansielle og ikke-finansielle enheter. Dette kan føre til enda mindre gjennomsiktighet for regulerings- og tilsynsmyndighetene med hensyn til slik virksomhet, noe som kan hindre dem i å få tilstrekkelig oversikt over risikoene knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner. Dette vil ytterligere forsterke de allerede veletablerte forbindelsene mellom den regulerte banksektoren og skyggebanksektoren innenfor visse markeder.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

- 8) Utviklingen i markedspraksis og den teknologiske utviklingen gjør det mulig for markedsdeltakere å anvende andre transaksjoner enn verdipapirfinansieringstransaksjoner som finansieringskilde, til likviditetsstyring og forvaltning av sikkerhet, som strategi for økt avkastning, til å dekke shortsalg eller til skattearbitrasje i forbindelse med utbytte. Slike transaksjoner kan ha en tilsvarende økonomisk virkning og utgjøre risikoer som ligner risikoene ved verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder prosykliske virkninger som følge av svingninger i eiendelenes verdi og volatilitet, løpetids- eller likviditetsendring som følge av finansiering av langsiktige eller illikvide eiendeler gjennom kortsiktige eller likvide eiendeler og finansielle spredningsvirkninger som følge av sammenkobling mellom transaksjonskjeder som omfatter gjenbruk av sikkerhet.
- 9) Som en reaksjon på de spørsmålene som stilles i FSBs rammedokument, og på den utviklingen som forventes som følge av den strukturelle reformen i Unionens banksektor, vil medlemsstatene sannsynligvis treffe ulike nasjonale tiltak som kan skape hindringer for at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, og som vil være til skade for markedsdeltakerne og den finansielle stabiliteten. I tillegg gjør mangelen på harmoniserte gjennomsiktighetsregler det vanskelig for nasjonale myndigheter å sammenligne opplysningene på mikronivå fra forskjellige medlemsstater og dermed å forstå de risikoene som de enkelte markedsdeltakerne faktisk utgjør for systemet. Det er derfor nødvendig å hindre at slike vridninger og hindringer oppstår i Unionen. Rettsgrunnlaget for denne forordning er derfor artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) slik den tolkes i Den europeiske unions domstols rettspraksis.
- 10) De nye reglene for gjennomsiktighet bør derfor kreve at det skal innrapporteres opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner som er gjennomført av alle markedsdeltakere, uavhengig av om de er finansielle eller ikke-finansielle enheter, herunder opplysninger om sikkerhetens sammensetning, om hvorvidt sikkerheten kan gjenbrukes eller er gjenbrukt, om utskifting av sikkerheten ved dagens slutt og om anvendte avkortinger. For at de ytterligere driftskostnadene skal bli så lave som mulig for markedsdeltakerne, bør de nye reglene og standardene bygge på eksisterende infrastrukturer, operative prosesser og formater som er innført i forbindelse med rapportering av derivatkontrakter til transaksjonsregistre. I den sammenheng bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, i det omfang det er mulig og relevant, minimere overlapping og unngå manglende samsvar mellom de tekniske standardene som er vedtatt i henhold til denne forordning, og de som er vedtatt i henhold til artikkel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012. Den rettslige rammen som er fastsatt ved denne forordning, bør i størst mulig omfang tilsvare rammen i forordning (EU) nr. 648/2012 når det gjelder rapportering av derivatkontrakter til transaksjonsregistre som er registrert for det formålet. Dette bør også gjøre det mulig for transaksjonsregistre som er registrert eller anerkjent i henhold til nevnte forordning, å utøve den registerfunksjonen som de tildeles ved denne forordning, dersom de oppfyller visse ytterligere kriterier og forutsatt at en forenklet registreringsprosess er fullført.
- 11) For å sikre konsekvens og effektivitet med hensyn til ESMA's myndighet til å ilegge sanksjoner, bør de markedsdeltakerne som omfattes av denne forordnings virkeområde, med henvisning til forordning (EU) nr. 648/2012, være underlagt bestemmelsene om ESMA's myndighet som fastsettes i nevnte forordning, slik de, når det gjelder saksbehandlingsreglene, spesifiseres i de delegerte rettsaktene som er vedtatt i henhold til artikkel 64 nr. 7 i nevnte forordning.
- 12) Transaksjoner med medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) bør unntas fra plikten til å rapportere verdipapirfinansieringstransaksjoner til transaksjonsregistre. For å sikre at regulerings- og tilsynsmyndighetene får tilstrekkelig oversikt over risikoene knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner som foretas av de enhetene som de regulerer eller fører tilsyn med, bør imidlertid vedkommende myndigheter og ESSB-medlemmene samarbeide nært. Et slikt samarbeid bør gjøre det mulig for regulerings- og tilsynsmyndighetene å oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag. Samarbeidet bør være fortrolig og forutsette en begrunnet anmodning fra de berørte vedkommende myndigheter, og det bør bare ha som formål å gjøre det mulig for disse myndighetene å oppfylle sine respektive forpliktelser, idet det tas behørig hensyn til prinsippene og kravene om sentralbankenes uavhengighet og utførelsen av deres oppgaver som monetære myndigheter, herunder gjennomføringen av transaksjoner som et ledd i penge- eller valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet som ESSB-medlemmer har lovlig rett til å føre. ESSB-medlemmene bør kunne nekte å utlevere opplysninger dersom transaksjonene inngås av dem under utførelsen av deres oppgaver som monetære myndigheter. De bør underrette den anmodende myndighet om ethvert slikt avslag sammen med en begrunnelse.
- 13) Opplysninger om de iboende risikoene på verdipapirfinansieringsmarkedene bør lagres sentralt og være lett og direkte tilgjengelige for blant annet ESMA, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA),

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, berørte vedkommende myndigheter, ESRB og berørte sentralbanker i ESSB, herunder Den europeiske sentralbank (ESB) i forbindelse med utførelsen av dens oppgaver innenfor en felles tilsynsordning i henhold til rådsforordning (EU) nr. 1024/2013⁽³⁾, med henblikk på å identifisere og overvåke risikoen for den finansielle stabiliteten som følge av regulerte og ikke-regulerte enheters skyggebankvirksomhet. ESMA bør ta hensyn til de tekniske standardene som er vedtatt i henhold til artikkel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012 og regulerer transaksjonsregistre for derivatkontrakter, og den framtidige utviklingen av disse tekniske standardene når den utarbeider eller foreslår å endre de tekniske reguleringsstandardene som er fastsatt i denne forordning. ESMA bør også arbeide for å sikre at berørte vedkommende myndigheter, ESRB og berørte sentralbanker i ESSB, herunder ESB, har direkte og umiddelbar tilgang til de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver, herunder definere og gjennomføre penge- og valutapolitikken samt overvåke finansmarkedenes infrastrukturer. For å sikre dette bør ESMA fastsette vilkårene for tilgang til slike opplysninger i utkast til tekniske reguleringsstandarder.

- 14) Det er nødvendig å innføre bestemmelser om utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og å skjerpe deres forpliktelse til å bistå hverandre og samarbeide. På grunn av økende virksomhet over landegrensene bør vedkommende myndigheter gi hverandre de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utøve sine funksjoner, slik at denne forordning håndheves på en effektiv måte, herunder i situasjoner der overtredelser eller mistanke om overtredelser kan berøre myndighetene i to eller flere medlemsstater. Ved utveksling av opplysninger kreves det streng taushetsplikt for å sikre at opplysningene overføres på en riktig måte, og at særskilte rettigheter vernes. Uten at det berører nasjonal straffe- eller skatterett, bør vedkommende myndigheter, ESMA, organer eller andre fysiske eller juridiske personer enn vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger, bruke dem bare når de skal utføre sine oppgaver og utøve sine funksjoner. Dette bør imidlertid ikke hindre nasjonale organer som i samsvar med nasjonal rett har ansvar for å forebygge, granske og treffe korrigerende tiltak i tilfelle av dårlig forvaltning, i å utøve sine funksjoner.
- 15) Verdipapirfinansieringstransaksjoner anvendes i stort omfang av forvaltere av innretninger for kollektiv investering med henblikk på effektiv porteføljeforvaltning. Slik anvendelse kan ha betydelig innvirkning på resultatene i disse innretningene for kollektiv investering. Verdipapirfinansieringstransaksjoner kan anvendes enten for å nå investeringsmål eller for å øke avkastningen. Forvalterne anvender også totalavkastningsbytteavtaler som har virkninger som ligner virkningene av verdipapirfinansieringstransaksjoner. Verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler anvendes i stort omfang av forvaltere av innretninger for kollektiv investering for å oppnå eksponering mot visse strategier eller for å øke avkastningen av dem. Anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler kan øke den generelle risikoprofilen til innretningen for kollektiv investering uten at investorene får tilstrekkelig informasjon om anvendelsen av dem. Det er avgjørende å sikre at investorer i slike innretninger for kollektiv investering kan foreta velbegrunnede valg og vurdere den samlede risiko- og avkastningsprofilen i innretninger for kollektiv investering. Ved vurderingen av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler bør innretningen for kollektiv investering vurdere transaksjonens innhold i tillegg til dens juridiske form.
- 16) Investeringer som foretas på grunnlag av ufullstendige eller unøyaktige opplysninger om investeringsstrategien til en innretning for kollektiv investering, kan påføre investorene betydelige tap. Det er derfor avgjørende at innretninger for kollektiv investering offentliggjør alle relevante detaljerte opplysninger om sin anvendelse av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler. I tillegg er full gjennomsiktighet særlig viktig for innretninger for kollektiv investering ettersom det ikke er forvalterne av innretninger for kollektiv investering, men deres investorer, som eier alle eiendelene som er omfattet av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler. Full gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler er derfor et viktig verktøy for å unngå interessekonflikter.

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

(3) Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

- 17) De nye reglene for gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler er nært knyttet til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁽¹⁾ og 2011/61/EU⁽²⁾, ettersom nevnte direktiver utgjør den rettslige rammen for opprettelse, forvaltning og markedsføring av innretninger for kollektiv investering.
- 18) Innretninger for kollektiv investering kan drives enten som innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) forvaltet av forvaltningsselskaper for UCITS-fond eller av investeringselskaper for UCITS-fond som er godkjent i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som alternative investeringsfond (AIF) forvaltet av forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som er godkjent eller registrert i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye reglene for gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler som innføres ved denne forordning, utfyller og bør få anvendelse i tillegg til bestemmelsene i nevnte direktiver.
- 19) For å gjøre investorene oppmerksomme på de risikoene som er knyttet til anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler, bør forvaltere av innretninger for kollektiv investering i periodiske rapporter framlegge detaljerte opplysninger om sin eventuelle bruk av disse teknikkene. De eksisterende periodiske rapportene som forvaltningsselskaper for UCITS-fond eller investeringselskaper for UCITS-fond og AIF-forvaltere skal utarbeide, bør utfylles med tilleggsopplysningene om anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler. ESMA bør i sin nærmere angivelse av innholdet i disse periodiske rapportene ta hensyn til den administrative byrden og særtrekkene ved forskjellige typer verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler.
- 20) Investeringspolitikken til en innretning for kollektiv investering med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler bør beskrives klart i de dokumentene som framlegges før avtalen inngås, for eksempel i prospektet når det gjelder UCITS-fond, og i opplysningene til investorer før avtalen inngås når det gjelder AIF-er. Dette bør sikre at investorene forstår og kan vurdere de iboende risikoene før de beslutter å investere i et bestemt UCITS-fond eller et bestemt AIF.
- 21) Gjenbruk av sikkerhet skaper likviditet og gjør det mulig for motparter å redusere finansieringskostnadene. Slik gjenbruk har imidlertid en tendens til å skape komplekse sikkerhetskjeder mellom tradisjonell bankvirksomhet og skyggebankvirksomhet, noe som innebærer risikoer for den finansielle stabiliteten. Manglende gjennomsiktighet med hensyn til i hvilket omfang finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet, har blitt gjenbrukt, og de tilsvarende risikoene ved en eventuell konkurs kan undergrave tilliten til motparter og øke risikoene for den finansielle stabiliteten.
- 22) For å oppnå økt gjennomsiktighet med hensyn til gjenbruk bør det innføres minstekrav til opplysninger. Gjenbruk bør finne sted bare dersom den motparten som stiller sikkerhet, har full kjennskap til og har gitt uttrykkelig samtykke til det. Utøvelsen av retten til gjenbruk bør derfor gjenspeiles i den verdipapirkontoen som tilhører motparten som stiller sikkerhet, med mindre denne kontoen er omfattet av en tredjestats lovgivning som omfatter andre egnede måter å gjenspeile gjenbruken på.
- 23) Selv om virkeområdet for reglene for gjenbruk i denne forordning er større enn det som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF⁽³⁾, endrer denne forordning ikke virkeområdet for nevnte direktiv, men bør heller anses som et tillegg til det. Vilkårene for motparters rett til gjenbruk og for utøvelse av denne retten bør på ingen måte begrense beskyttelsen for en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett i henhold til direktiv 2002/47/EF. På denne bakgrunn bør eventuelle overtredelser av kravene om gjennomsiktighet med hensyn til gjenbruk ikke berøre nasjonal rett om en transaksjons gyldighet eller virkning.
- 24) Denne forordning fastsetter strenge bestemmelser om opplysninger til motparter om gjenbruk, noe som ikke bør berøre anvendelsen av sektorregler som er tilpasset bestemte aktører, strukturer og situasjoner. Reglene for gjenbruk i denne forordning bør derfor anvendes på for eksempel innretninger for kollektiv investering og verdipapirforetaks depoter eller kunder bare når den rettslige rammen for innretninger for kollektiv investering eller for beskyttelse av kundens eiendeler ikke fastsetter strengere regler for gjenbruk i form av en særlov som har forrang foran reglene i denne forordning. Denne forordning bør særlig ikke berøre eventuelle regler i unionsretten eller nasjonal rett som begrenser motparters mulighet til å gjenbruke finansielle instrumenter som stilles som sikkerhet av motparter eller andre personer. Anvendelsen av kravene som gjelder gjenbruk, bør utsettes til seks måneder etter denne forordnings ikrafttredelsesdato for å gi motparter tilstrekkelig tid til å tilpasse sine gjeldende avtaler om sikkerhetsstillelse, herunder rammeavtaler, og til å sikre at nye avtaler om sikkerhetsstillelse er i samsvar med denne forordning.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse (EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43).

- 25) For å fremme ensartet begrepsbruk internasjonalt anvendes begrepet «gjenbruk» i denne forordning i samsvar med FSBs rammedokument. Dette bør imidlertid ikke føre til manglende konsekvens i unionsretten, og det bør særlig ikke berøre betydningen av begrepet «gjenbruk» i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU.
- 26) For å sikre at motparter oppfyller forpliktelsene som følger av denne forordning, og at de behandles likt i hele Unionen, bør medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre forvaltningsmessige tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende. Administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som fastsettes i denne forordning, bør derfor oppfylle visse vesentlige krav med hensyn til mottakere, kriterier det skal tas hensyn til ved anvendelsen av en sanksjon eller et tiltak, offentliggjøring av sanksjoner eller tiltak, viktigste myndighet til å ilegge sanksjoner og størrelsen på administrative økonomiske sanksjoner. Det er hensiktsmessig at sanksjoner og andre tiltak som er fastsatt i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, får anvendelse når innretninger for kollektiv investering ikke oppfyller kravene om gjennomsiktighet som er fastsatt i denne forordning.
- 27) Vedkommende myndigheters tildelte sanksjonsmyndighet bør ikke berøre ESBs enekompetanse til å tilbakekalle kredittinstitusjoners tillatelse for tilsynsformål i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 1024/2013.
- 28) Bestemmelser i denne forordning om søknad om registrering av transaksjonsregistre og tilbakekalling av registrering berører ikke klageadgangen som er fastsatt i kapittel V i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 29) Tekniske standarder i sektoren for finansielle tjenester bør sikre konsekvent harmonisering og tilstrekkelig vern av innskyttere, investorer og forbrukere i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det er derfor effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg. ESMA bør sikre at det finnes effektive forvaltnings- og rapporteringsprosesser ved utarbeidingen av tekniske standarder. Kommisjonen bør gis myndighet gjennom delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til å vedta tekniske reguleringsstandarder på følgende områder: nærmere opplysninger som skal gis om ulike typer verdipapirfinansieringstransaksjoner, om transaksjonsregistres søknad om registrering eller utvidet registrering, om de framgangsmåtene transaksjonsregistre skal anvende for å kontrollere opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner som rapporteres til dem, om hyppigheten av offentliggjøringen av transaksjonsregisterdata, nærmere opplysninger om denne offentliggjøringen samt kravene og tilgangen til disse dataene, og, ved behov, om nærmere angivelse av innholdet i vedlegget.
- 30) Kommisjonen bør gis myndighet gjennom gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av ESMA med hensyn til rapportenes format og hyppighet, formatet på transaksjonsregistres søknad om registrering eller utvidet registrering samt framgangsmåter og former for utveksling av opplysninger med ESMA om sanksjoner og andre tiltak.
- 31) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør delegeres til Kommisjonen når det gjelder endringer av listen over enheter som er unntatt fra denne forordnings anvendelsesområde, hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales av transaksjonsregistrene. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet slik at den kan treffe beslutninger om vurderingen av tredjestaters regler med hensyn til anerkjennelse av tredjestaters transaksjonsregistre og for å unngå mulige overlappende eller motstridende krav. Vurderingen som danner grunnlaget for beslutninger om hvorvidt rapporteringskrav i en tredjestat er likeverdige, bør ikke begrense retten som et transaksjonsregister som er etablert i denne tredjestaten og anerkjent av ESMA, har til å yte rapporteringstjenester til enheter som er etablert i Unionen, ettersom en beslutning om anerkjennelse bør være uavhengig av en slik vurdering med hensyn til en beslutning om likeverdighet.
- 33) Dersom en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet tilbakekalles, bør motpartene automatisk igjen omfattes av alle krav fastsatt i denne forordning.
- 34) Kommisjonen bør ved behov samarbeide med myndigheter i tredjestater for å finne løsninger som er fordelaktige for alle parter, for å sikre sammenheng mellom denne forordning og disse tredjestatens krav og på den måten unngå eventuell overlapping.

- 35) Ettersom målene for denne forordning, som er å gi økt gjennomsiktighet med hensyn til visse typer virksomhet på finansmarkedene, for eksempel anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk av sikkerhet, for å gjøre det mulig å overvåke og identifisere de tilsvarende risikoene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av denne forordnings omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 36) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig retten til vern av personopplysninger, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til forsvar og prinsippet om å unngå gjentatt straffeforfølgning, frihet til å drive næringsvirksomhet, retten til eiendom, retten til effektiv klageadgang og retten til rettfærdig rettergang. Denne forordning skal anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.
- 37) EUs datatilsyn har blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og har avgitt uttalelse 11. juli 2014⁽²⁾.
- 38) All utveksling mellom eller overføring av personopplysninger fra vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller fra transaksjonsregistre bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽³⁾. All utveksling mellom eller overføring av personopplysninger fra ESMA, EBA eller EIOPA bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger som fastsatt i forordning (EF) nr. 45/2001.
- 39) Med bistand fra ESMA bør Kommisjonen overvåke og utarbeide rapporter til Europaparlamentet og Rådet om den internasjonale anvendelsen av rapporteringsplikten fastsatt i denne forordning. Fristen for framlegging av Kommisjonens rapporter bør tillate foregående faktisk anvendelse av denne forordning.
- 40) På grunnlag av resultatet av arbeidet som er gjort i relevante internasjonale fora, og med bistand fra ESMA, EBA og ESRB, bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om framskrittene i det internasjonale arbeidet med å redusere risikoene som er knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder FSBs anbefalinger om avkorting i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner som ikke cleares sentralt, og om disse anbefalingene er hensiktsmessige for Unionens markeder.
- 41) Anvendelsen av gjennomsiktighetskravene i denne forordning bør utsettes for å gi transaksjonsregistre tilstrekkelig tid til å søke om tillatelse til og anerkjennelse av sin virksomhet som fastsatt i denne forordning, og for å gi motparter og innretninger for kollektiv investering tilstrekkelig tid til å oppfylle disse kravene. Det er særlig hensiktsmessig å utsette anvendelsen av ytterligere gjennomsiktighetskrav for innretninger for kollektiv investering, idet det tas hensyn til de retningslinjene for vedkommende myndigheter og forvaltningsselskaper for UCITS-fond som ESMA utstedte 18. desember 2012, der det fastsettes en frivillig ramme for forvaltningsselskaper for UCITS-fond når det gjelder offentliggjøringskrav, og behovet for å redusere den administrative byrden for forvaltere av innretninger for kollektiv investering. For å sikre effektiv gjennomføring av rapporteringen av verdipapirfinansieringstransaksjoner er det behov for en trinnsvis anvendelse av kravene etter type motpart. En slik tilnærming bør ta hensyn til motpartens faktiske evne til å overholde rapporteringsplikten som er fastsatt i denne forordning.
- 42) De nye ensartede reglene for gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og visse OTC-derivater, nærmere bestemt totalavkastningsbytteavtaler, som er fastsatt i denne forordning, er nært knyttet til reglene i forordning (EU) nr. 648/2012, ettersom disse OTC-derivatene er omfattet av rapporteringskravene i nevnte forordning. For å sikre et sammenhengende virkeområde for begge sett av gjennomsiktighets- og rapporteringskrav er det behov for et klart skille mellom OTC-derivater og børshandlede derivater, uavhengig av om disse kontraktene omsettes i Unionen eller på markeder i tredjestater. Definisjonen av OTC-derivater i forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor endres for å

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

(2) EUT C 328 av 20.9.2014, s. 3.

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

sikre at den samme typen derivatkontrakter identifiseres som enten OTC-derivater eller børshandlede derivater, uavhengig av om disse kontraktene omsettes i Unionen eller på markeder i tredjestater.

43) Forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter regler for gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på
 - a) en motpart i en verdipapirfinansieringstransaksjon som er etablert
 - i) i Unionen, herunder alle dens filialer, uansett hvor de ligger,
 - ii) i en tredjestat, dersom verdipapirfinansieringstransaksjonen inngås som del av virksomheten ved denne motpartens filial i Unionen,
 - b) forvaltningsselskaper for innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og investeringselskaper for UCITS-fond i samsvar med direktiv 2009/65/EF,
 - c) forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) med tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU,
 - d) en motpart som driver med gjenbruk og er etablert
 - i) i Unionen, herunder alle dens filialer, uansett hvor de ligger,
 - ii) i en tredjestat, dersom
 - gjenbruken skjer som del av virksomheten ved denne motpartens filial i Unionen, eller
 - gjenbruken gjelder finansielle instrumenter som er stilt til rådighet i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse av en motpart som er etablert i Unionen, eller en filial i Unionen til en motpart som er etablert i en tredjestat.
2. Artikkel 4 og 15 får ikke anvendelse på
 - a) medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB), andre organer i medlemsstatene med lignende funksjoner samt andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld,
 - b) Den internasjonale oppgjørsbank.

3. Artikkel 4 får ikke anvendelse på transaksjoner der et ESSB-medlem er motpart.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 30 for å endre listen i nr. 2 i denne artikkel.

For dette formål og før den vedtar slike delegerte rettsakter, skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport der det vurderes hvordan sentralbanker og offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, behandles internasjonalt.

Rapporten skal omfatte en sammenlignende analyse av behandlingen av sentralbanker og nevnte organer innenfor den rettslige rammen i et antall tredjestater. Dersom det i rapporten konkluderes med at det, særlig på bakgrunn av den sammenlignende analysen og mulige virkninger, er nødvendig å gjøre unntak for disse sentralbankene og organene i tredjestater slik at deres pengepolitiske forpliktelser ikke omfattes av artikkel 15, skal Kommisjonen vedta en delegert rettsakt som tilføyer dem til listen i nr. 2 i denne artikkel.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «transaksjonsregister» en juridisk person som sentralt samler inn og vedlikeholder opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner,
- 2) «motparter» finansielle motparter og ikke-finansielle motparter,
- 3) «finansiell motpart»
 - a) et verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽¹⁾,
 - b) en kredittinstitusjon med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽²⁾ eller forordning (EU) nr. 1024/2013,
 - c) et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF⁽³⁾,
 - d) et UCITS-fond og, når det er relevant, dets forvaltningsselskap med tillatelse i samsvar med direktiv 2009/65/EF,
 - e) et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter som er godkjent eller registrert i samsvar med direktiv 2011/61/EU,
 - f) et tjenestepensjonsforetak som er godkjent eller registrert i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF⁽⁴⁾,
 - g) en sentral motpart med tillatelse i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av rådsdirektiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

- h) en verdipapirsentral med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014⁽¹⁾,
 - i) en enhet i en tredjestat, som ville måtte ha tillatelse eller være registrert i samsvar med regelverksaktene nevnt i bokstav a)–h) dersom den var etablert i Unionen,
- 4) «ikke-finansiell motpart» et foretak etablert i Unionen eller i en tredjestat, unntatt foretakene nevnt i nr. 3,
- 5) «etablert»
- a) dersom motparten er en fysisk person: der den har sitt hovedkontor,
 - b) dersom motparten er en juridisk person: der den har sitt forretningskontor,
 - c) dersom motparten i henhold til nasjonal rett ikke har noe forretningskontor: der den har sitt hovedkontor,
- 6) «filial» et annet forretningssted enn hovedkontoret, som er del av en motpart og er uten selvstendig rettsevne,
- 7) «utlån av verdipapirer eller varer» eller «innlån av verdipapirer eller varer» enhver transaksjon som innebærer at en motpart overdrar verdipapirer eller varer mot at låntakeren forplikter seg til å tilbakelevere tilsvarende verdipapirer eller varer på et senere tidspunkt eller når overdrageren ber om det. Dette anses som et utlån av verdipapirer eller varer for motparten som overdrar verdipapirene eller råvarene, og som et innlån av verdipapirer eller varer for motparten som de overdras til,
- 8) «kjøps- og gjensalgstransaksjon» eller «salgs- og gjenkjøpstransaksjon» en transaksjon som innebærer at en motpart kjøper eller selger verdipapirer, varer eller garanterte rettigheter med hensyn til eiendomsrett til verdipapirer eller varer, med avtale om henholdsvis å selge eller kjøpe tilbake verdipapirer, varer eller slike garanterte rettigheter av samme type til en nærmere angitt pris på et senere tidspunkt. Dette anses som en kjøps- og gjensalgstransaksjon for motparten som kjøper verdipapirene, varene eller de garanterte rettighetene, og som en salgs- og gjenkjøpstransaksjon for motparten som selger dem, forutsatt at en slik kjøps- og gjensalgstransaksjon eller salgs- og gjenkjøpstransaksjon ikke omfattes av en gjenkjøpsavtale eller av en omvendt gjenkjøpsavtale i henhold til nr. 9,
- 9) «gjenkjøpstransaksjon» en transaksjon i henhold til en avtale som innebærer at en motpart overdrar verdipapirer, varer eller garanterte rettigheter knyttet til eiendomsrett til verdipapirer eller varer, når vedkommende garanti er utstedt av en anerkjent børs som innehar rettighetene til verdipapirene eller varene, og avtalen ikke tillater at en motpart overdrar eller pantsetter et bestemt verdipapir eller en bestemt vare til mer enn én motpart om gangen, og samtidig forplikter seg til å kjøpe dem tilbake, eller kjøpe tilbake andre verdipapirer eller varer av samme type, til en fastsatt pris og på et senere tidspunkt som er fastsatt eller skal fastsettes av overdrageren. En slik avtale er en gjenkjøpsavtale for motparten som selger verdipapirene eller varene, og en omvendt gjenkjøpsavtale for motparten som kjøper dem,
- 10) «marginlånstransaksjon» en transaksjon der en motpart gir kreditt i forbindelse med kjøp, salg, innehav av eller handel med verdipapirer, men der dette ikke omfatter andre lån med sikkerhet i form av verdipapirer,
- 11) «verdipapirfinansieringstransaksjon»
- a) en gjenkjøpstransaksjon,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).

- b) utlån av verdipapirer eller varer og innlån av verdipapirer eller varer,
 - c) en kjøps- og gjensalgstransaksjon eller en salgs- og gjenkjøpstransaksjon,
 - d) en marginlånstransaksjon,
- 12) «gjenbruk» en mottakende motparts bruk, i eget navn og for egen eller en annen motparts regning, herunder eventuelt en fysisk person, av finansielle instrumenter som er mottatt i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, herunder overdragelse av eiendomsrett eller utøvelse av en bruksrett i henhold til artikkel 5 i direktiv 2002/47/EF, men ikke avviking av et finansielt instrument ved mislighold hos motparten som stiller sikkerheten,
- 13) «avtale om sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett» en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF, som er inngått mellom motparter for å sikre en forpliktelse,
- 14) «avtale om sikkerhetsstillelse i form av pantsetting» en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av pantsetting som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF, som er inngått mellom motparter for å sikre en forpliktelse,
- 15) «avtale om sikkerhetsstillelse» en avtale om sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett og en avtale om sikkerhetsstillelse i form av pantsetting,
- 16) «finansielt instrument» et finansielt instrument som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2014/65/EU,
- 17) «vare» en vare som definert i artikkel 2 nr. 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006⁽¹⁾,
- 18) «totalavkastningsbytteavtale» en derivatkontrakt som definert i artikkel 2 nr. 7 i forordning (EU) nr. 648/2012, der en motpart overdrar det samlede økonomiske resultatet, herunder inntekter fra renter og avgifter, gevinster og tap som følge av prissvingninger og kredittap, for en referanseforpliktelse til en annen motpart.

KAPITTEL II

GJENNOMSIKTIGHET MED HENSYN TIL VERDIPAPIRFINANSIERINGSTRANSAKSJONER

Artikkel 4

Rapporteringsplikt og beskyttelse i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner

1. Motparter i verdipapirfinansieringstransaksjoner skal rapportere opplysninger om enhver verdipapirfinansieringstransaksjon som de har inngått, endret eller avsluttet, til et transaksjonsregister som er registrert i samsvar med artikkel 5 eller anerkjent i samsvar med artikkel 19. Disse opplysningene skal rapporteres senest den første virkedagen etter inngåelsen, endringen eller avslutningen av transaksjonen.

Rapporteringsplikten fastsatt i første ledd får anvendelse på verdipapirfinansieringstransaksjoner som

- a) var inngått før anvendelsesdatoen nevnt i artikkel 33 nr. 2 bokstav a), og som fortsatt er utestående på den datoen, dersom
 - i) disse verdipapirfinansieringstransaksjonenes gjenværende løpetid på nevnte dato overstiger 180 dager, eller
 - ii) disse verdipapirfinansieringstransaksjonene har ubestemt løpetid og fortsatt er utestående 180 dager etter nevnte dato,

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006 av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til dokumentasjonsplikt for verdipapirforetak, transaksjonsrapportering, markedsinnsyn, opptak av finansielle instrumenter til notering samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1).

b) inngås på eller etter relevant anvendelsesdato nevnt i artikkel 33 nr. 2 bokstav a).

Verdipapirfinansieringstransaksjonene som er omhandlet i annet ledd bokstav a), skal rapporteres innen 190 dager etter relevant anvendelsesdato nevnt i artikkel 33 nr. 2 bokstav a).

2. En motpart som er omfattet av rapporteringsplikten, kan delegerere rapporteringen av opplysningene om verdipapirfinansieringstransaksjoner.

3. Dersom en finansiell motpart inngår en verdipapirfinansieringstransaksjon med en ikke-finansiell motpart som på balansedagen ikke overskrider grensene for minst to av de tre kriteriene i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽¹⁾, skal den finansielle motparten være ansvarlig for rapporteringen på vegne av begge motparter.

Dersom et UCITS-fond som forvaltes av et forvaltningsselskap, er motpart i verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal forvaltningsselskapet være ansvarlig for rapporteringen på vegne av dette UCITS-fondet.

Dersom et AIF er motpart i verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal dets AIF-forvalter være ansvarlig for rapporteringen på vegne av dette AIF-et.

4. Motparter skal lagre opplysninger om alle verdipapirfinansieringstransaksjoner som de har inngått, endret eller avsluttet, i minst fem år etter at transaksjonen er avsluttet.

5. Dersom det ikke er tilgjengelig et transaksjonsregister som kan registrere opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal motpartene sikre at disse opplysningene rapporteres til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA).

I slike tilfeller skal ESMA sørge for at alle berørte enheter nevnt i artikkel 12 nr. 2 har tilgang til alle opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner som de trenger for å kunne oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag.

6. Når det gjelder opplysninger som mottas i henhold til denne artikkel, skal transaksjonsregistre og ESMA overholde de relevante bestemmelsene om fortrolighet, integritet og vern av opplysninger og oppfylle de forpliktelsene som særlig er fastsatt i artikkel 80 i forordning (EU) nr. 648/2012. Ved anvendelsen av denne artikkel skal henvisninger i artikkel 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikkel 9 i samme forordning og til «derivatkontrakter» forstås som henvisninger til henholdsvis denne artikkel og «verdipapirfinansieringstransaksjoner».

7. En motpart som rapporterer opplysninger om en verdipapirfinansieringstransaksjon til et transaksjonsregister eller til ESMA, eller en enhet som rapporterer slike opplysninger på vegne av en motpart, skal ikke anses å ha brutt taushetsplikten i henhold til avtale eller i henhold til lov eller forskrift.

8. Den rapporterende enheten eller dens ledelse eller ansatte er fritatt for ansvar for denne utleveringen av opplysninger.

9. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel og samsvar med rapporteringen som foretas i henhold til artikkel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012 og internasjonalt vedtatte standarder, skal ESMA, i nært samarbeid med ESSB og idet det tas hensyn til ESSBs behov, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter nærmere opplysninger om rapportene som er omhandlet i nr. 1 og 5 i denne artikkel, for ulike typer verdipapirfinansieringstransaksjoner, og som minst omfatter

a) verdipapirfinansieringstransaksjonens parter og, dersom det ikke er den samme, den som er berettiget til rettigheter og plikter som følger av transaksjonen,

b) hovedstol; valuta; eiendeler stilt som sikkerhet og deres type, kvalitet og verdi; metode som er anvendt for å stille sikkerheten; hvorvidt sikkerheten kan gjenbrukes; hvorvidt sikkerheten er gjenbrukt i tilfeller der den kan skjernes fra andre eiendeler; eventuell utskifting av sikkerheten; gjenkjøpspris; lånevavgift eller marginlånesats; eventuell avkorting; valuteringsdato; forfallsdato; første mulige oppsigelsesdato; markedssegment,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

- c) avhengig av type verdipapirfinansieringstransaksjon, opplysninger om følgende:
- i) Gjeninvestering av kontantsikkerhet.
 - ii) Verdipapirer eller varer som lånes ut eller lånes.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske standarder skal ESMA ta hensyn til de tekniske spesifikasjonene for grupper av eiendeler og ved behov gjøre det mulig å rapportere opplysninger om sikkerheten på posisjonsnivå.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 i denne artikkel og, i det omfang det er mulig, samsvar med rapporteringen som foretas i henhold til artikkel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, samt harmonisering av formater mellom transaksjonsregistre skal ESMA, i nært samarbeid med ESSB og idet det tas hensyn til ESSBs behov, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet på og hyppigheten av rapportene som er omhandlet i nr. 1 og 5 i denne artikkel, for ulike typer verdipapirfinansieringstransaksjoner.

Formatet skal særlig omfatte

- a) globale identifikatorer for juridiske enheter (LEI-koder) eller midlertidige LEI-koder i påvente av at systemet for globale identifikatorer for juridiske enheter får full anvendelse,
- b) internasjonale identifikasjonsnumre for verdipapirer (ISIN) og
- c) entydige transaksjonskoder.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske standarder skal ESMA ta hensyn til den internasjonale utviklingen og de standardene som er vedtatt på unionsplan eller globalt.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL III

REGISTRERING AV OG TILSYN MED ET TRANSAKSJONSREGISTER

Artikkel 5

Registrering av et transaksjonsregister

1. For det formål som følger av artikkel 4, skal et transaksjonsregister registreres hos ESMA på de vilkårene og etter den framgangsmåten som er fastsatt i denne artikkel.
2. For å kunne bli registrert i henhold til denne artikkel skal et transaksjonsregister være en juridisk person etablert i Unionen, anvende framgangsmåter for å kontrollere at opplysningene som rapporteres til det i henhold til artikkel 4 nr. 1, er fullstendige og korrekte, og oppfylle kravene i artikkel 78–80 i forordning (EU) nr. 648/2012. Ved anvendelsen av denne artikkel skal henvisninger i artikkel 78 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikkel 9 i samme forordning forstås som henvisninger til artikkel 4 i denne forordning.
3. Registreringen av et transaksjonsregister skal gjelde for hele Unionen.

4. Et registrert transaksjonsregister skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Et transaksjonsregister skal uten unødig opphold underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for registrering.

5. Et transaksjonsregister skal sende et av følgende til ESMA:

- a) En søknad om registrering.
- b) En søknad om utvidet registrering ved anvendelse av artikkel 4 i denne forordning, dersom transaksjonsregisteret allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012.

6. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når transaksjonsregisteret skal framlegge ytterligere opplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette transaksjonsregisteret om dette.

7. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer innholdet i følgende:

- a) Framgangsmåtene omhandlet i nr. 2 i denne artikkel, som transaksjonsregistre skal anvende for å kontrollere at opplysningene som rapporteres til dem i henhold til artikkel 4 nr. 1, er fullstendige og korrekte.
- b) Søknaden om registrering omhandlet i nr. 5 bokstav a).
- c) En forenklet søknad om utvidet registrering som omhandlet i nr. 5 bokstav b), for å unngå overlappende krav.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for begge disse:

- a) Søknaden om registrering omhandlet i nr. 5 bokstav a).
- b) Søknaden om utvidet registrering omhandlet i nr. 5 bokstav b).

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal ESMA utarbeide et forenklet format for å unngå overlappende framgangsmåter.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 6***Underretning til og samråd med vedkommende myndigheter før registreringen eller utvidelsen av registreringen**

1. Dersom et transaksjonsregister som søker om registrering eller utvidet registrering, er en enhet som er godkjent eller registrert av en vedkommende myndighet i den medlemsstat der den er etablert, skal ESMA uten unødig opphold underrette og rådspørre denne vedkommende myndighet før transaksjonsregisteret registreres.
2. ESMA og den berørte vedkommende myndighet skal utveksle alle opplysninger som er nødvendige for registrering eller utvidet registrering av transaksjonsregisteret og for tilsynet med at enheten overholder vilkårene for registrering eller tillatelse i den medlemsstat der den er etablert.

*Artikkel 7***Behandling av søknaden**

1. ESMA skal innen 40 virkedager fra underretningen nevnt i artikkel 5 nr. 6 behandle søknaden om registrering eller utvidet registrering på grunnlag av transaksjonsregisterets oppfyllelse av kravene i dette kapittel og vedta en fullstendig begrunnet beslutning om å godta eller avslå registrering eller utvidet registrering.
2. ESMA's beslutning i henhold til nr. 1 får virkning den femte virkedagen etter at den ble vedtatt.

*Artikkel 8***Underretning om ESMA's beslutninger om registrering eller utvidet registrering**

1. Dersom ESMA vedtar en beslutning i henhold til artikkel 7 nr. 1 eller tilbakekaller registreringen i henhold til artikkel 10 nr. 1, skal ESMA innen fem virkedager underrette transaksjonsregisteret om dette med en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

ESMA skal uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 6 nr. 1 om sin beslutning.

2. ESMA skal underrette Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.
3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er registrert i samsvar med denne forordning. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til nr. 1.

*Artikkel 9***ESMA's myndighet**

1. Den myndighet som gis ESMA i henhold til artikkel 61–68, 73 og 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, sammenholdt med vedlegg I og II til samme forordning, skal også utøves med hensyn til denne forordning. Henvisninger til artikkel 81 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012 i vedlegg I til samme forordning skal forstås som henvisninger til henholdsvis artikkel 12 nr. 1 og 2 i denne forordning.
2. Den myndighet som i henhold til artikkel 61–63 i forordning (EU) nr. 648/2012 er gitt ESMA, en tjenestemann hos ESMA eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes til å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

*Artikkel 10***Tilbakekalling av registrering**

1. Uten at det berører artikkel 73 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal ESMA tilbakekalle et transaksjonsregisters registrering dersom transaksjonsregisteret
 - a) uttrykkelig gir avkall på registreringen eller ikke har levert tjenester de seneste seks månedene,

- b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene for registreringen.

2. ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 6 nr. 1 om sin beslutning om å tilbakekalle transaksjonsregisterets registrering.

3. En vedkommende myndighet i en medlemsstat der transaksjonsregisteret leverer tjenester og utøver virksomhet, som anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av transaksjonsregisterets registrering er oppfylt. Dersom ESMA beslutter ikke å tilbakekalle det berørte transaksjonsregisterets registrering, skal ESMA gi en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

4. Den vedkommende myndighet som er nevnt i nr. 3 i denne artikkel, skal være den myndighet som er utpekt i henhold til artikkel 16 nr. 1 bokstav a) og b) i denne forordning.

Artikkel 11

Tilsynsavgifter

1. ESMA skal pålegge transaksjonsregistre avgifter i samsvar med denne forordning og i samsvar med de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til nr. 2 i denne artikkel. Disse avgiftene skal stå i forhold til det berørte transaksjonsregisterets omsetning og fullt ut dekke ESMAAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av, anerkjennelse av og tilsyn med transaksjonsregistre samt refusjon av eventuelle kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg som resultat av en delegering av oppgaver i henhold til artikkel 9 nr. 1 i denne forordning. Når det i artikkel 9 nr. 1 i denne forordning vises til artikkel 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal henvisninger til artikkel 72 nr. 3 i nevnte forordning forstås som henvisninger til nr. 2 i denne artikkel.

Dersom transaksjonsregisteret allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal avgiftene omhandlet i første ledd i dette nummer tilpasses bare for å gjenspeile ytterligere nødvendige utgifter og kostnader i forbindelse med registrering av, anerkjennelse av og tilsyn med transaksjonsregistre i henhold til denne forordning.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 30 for å angi nærmere hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales.

Artikkel 12

Gjennomsiktighet og tilgang til opplysninger i et transaksjonsregister

1. Et transaksjonsregister skal regelmessig og på en lett tilgjengelig måte offentliggjøre samlede posisjoner per type verdipapirfinansieringstransaksjon som er rapportert til registeret.

2. Et transaksjonsregister skal samle inn og vedlikeholde opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner og sikre at følgende enheter har direkte og umiddelbar tilgang til disse opplysningene, slik at de kan oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag:

- a) ESMA.
- b) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA).
- c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA).
- d) ESRB.
- e) Vedkommende myndighet som fører tilsyn med handelsplassene for de rapporterte transaksjonene.
- f) Berørte ESSB-medlemmer, herunder Den europeiske sentralbank (ESB) i forbindelse med utførelsen av dens oppgaver innenfor en felles tilsynsordning i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013.

- g) Berørte myndigheter i en tredjestat som det er vedtatt en gjennomføringsrettsakt for i henhold til artikkel 19 nr. 1.
- h) Tilsynsmyndigheter utpekt i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF⁽¹⁾.
- i) Unionens berørte verdipapir- og markedstilsynsmyndigheter, hvis respektive tilsynsansvar og -oppgaver omfatter transaksjoner, markeder, deltakere og eiendeler som omfattes av denne forordnings virkeområde.
- j) Byrået for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009⁽²⁾.
- k) Krisehåndteringsmyndighetene utpekt i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽³⁾.
- l) Det felles krisehåndteringsråd, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁽⁴⁾.
- m) Myndighetene nevnt i artikkel 16 nr. 1.

3. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA, i nært samarbeid med ESSB og idet det tas hensyn til behovene til enhetene nevnt i nr. 2, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter

- a) hyppigheten av og nærmere opplysninger om de samlede posisjonene nevnt i nr. 1 og nærmere opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner nevnt i nr. 2,
- b) de operasjonelle standardene som kreves for å muliggjøre rettidig, strukturert og omfattende
 - i) innsamling av data av transaksjonsregistre,
 - ii) innsamling og sammenligning av data på tvers av registre,
- c) hvilke opplysninger enhetene nevnt i nr. 2 skal ha tilgang til, idet det tas hensyn til deres oppgaver og særlige behov,
- d) vilkårene for at enhetene nevnt i nr. 2 skal få direkte og umiddelbar tilgang til opplysninger i transaksjonsregistre.

Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal sikre at de opplysningene som offentliggjøres i henhold til nr. 1, ikke gjør det mulig å identifisere noen av partene i en verdipapirfinansieringstransaksjon.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud (EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009 av 13. juli 2009 om opprettelse av et byrå for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (EUT L 211 av 14.8.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL IV

GJENNOMSIKTIGHET OVERFOR INVESTORER

Artikkel 13

Gjennomsiktighet for innretninger for kollektiv investering i periodiske rapporter

1. Forvaltningsselskaper for UCITS-fond, investeringsselskaper for UCITS-fond og AIF-forvaltere skal underrette investorer om sin anvendelse av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler på følgende måte:
 - a) For forvaltningsselskaper for UCITS-fond og investeringsselskaper for UCITS-fond: i halvårs- og årsberetningene omhandlet i artikkel 68 i direktiv 2009/65/EF.
 - b) For AIF-forvaltere: i årsrapporten omhandlet i artikkel 22 i direktiv 2011/61/EU.
2. Informasjonen om verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler skal omfatte opplysningene som angis i avsnitt A i vedlegget.
3. For å sikre ensartet offentliggjøring av opplysninger og for å ta hensyn til særtrekkene ved forskjellige typer verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler kan ESMA, idet det tas hensyn til kravene i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU samt utviklingen av markedspraksis, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av innholdet i avsnitt A i vedlegget.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 14

Gjennomsiktighet for innretninger for kollektiv investering i dokumenter framlagt før avtale inngås

1. I UCITS-fondets prospekt omhandlet i artikkel 69 i direktiv 2009/65/EF og i AIF-forvalteres opplysninger til investorer omhandlet i artikkel 23 nr. 1 og 3 i direktiv 2011/61/EU skal det angis hvilke verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler som forvaltningsselskaper for UCITS-fond, investeringsselskaper for UCITS-fond og AIF-forvaltere har tillatelse til å anvende, og det skal klart angis at disse transaksjonene og instrumentene anvendes.
2. Prospektet og opplysningene til investorer nevnt i nr. 1 skal omfatte opplysningene som angis i avsnitt B i vedlegget.
3. For å gjenspeile utviklingen av markedspraksis eller sikre ensartet offentliggjøring av opplysninger kan ESMA, idet det tas hensyn til kravene i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av innholdet i avsnitt B i vedlegget.

Ved utarbeidingen av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd skal ESMA ta hensyn til behovet for å gi tilstrekkelig tid før anvendelsen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL V

GJENNOMSIKTIGHET MED HENSYN TIL GJENBRUK

*Artikkel 15***Gjenbruk av finansielle instrumenter mottatt i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse**

1. Motparters rett til å gjenbruke finansielle instrumenter som er mottatt som sikkerhet, skal være underlagt minst begge følgende vilkår:

- a) Den mottakende motparten har skriftlig og behørig underrettet motparten som stiller sikkerheten, om de risikoene og følgene som kan være knyttet til et av følgende:
 - i) Det å gi samtykke til rett til bruk av sikkerhet som er stilt i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse i form av pantsetting i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2002/47/EF.
 - ii) Det å inngå en avtale om sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett.
- b) Motparten som stiller sikkerheten, har på forhånd gitt uttrykkelig samtykke, som dokumenteres av at denne skriftlig eller på annen juridisk likeverdig måte har undertegnet en avtale om sikkerhetsstillelse i form av pantsetting, med vilkår som gir rett til anvendelse i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2002/47/EF, eller har uttrykkelig forpliktet seg til å stille sikkerhet gjennom en avtale om sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett.

I forbindelse med første ledd bokstav a) skal motparten som stiller sikkerheten, som et minstekrav underrettes skriftlig om de risikoene og følgene som kan oppstå i tilfelle av mislighold hos den mottakende motparten.

2. Motparters utøvelse av retten til gjenbruk skal som et minstekrav oppfylle begge følgende vilkår:

- a) Gjenbruken skjer i samsvar med vilkårene i avtalen om sikkerhetsstillelse omhandlet i nr. 1 bokstav b).
- b) De finansielle instrumentene som mottas i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, overføres fra kontoen som tilhører motparten som stiller sikkerheten.

Uten hensyn til første ledd bokstav b) skal gjenbruken, dersom en motpart i en avtale om sikkerhetsstillelse er etablert i en tredjestat og kontoen som tilhører motparten som stiller sikkerheten, føres i og omfattes av en tredjestats lovgivning, dokumenteres enten gjennom en overføring fra kontoen som tilhører motparten som stiller sikkerheten, eller på en annen egnet måte.

3. Denne artikkel berører ikke strengere sektorregelverk, særlig direktiv 2009/65/EF og 2014/65/EU, og nasjonal rett som har som formål å sikre et høyere verneivå for motparter som stiller sikkerhet.

4. Denne artikkel berører ikke nasjonal rett om en transaksjons gyldighet eller virkning.

KAPITTEL VI

TILSYN OG VEDKOMMENDE MYNDIGHETER

*Artikkel 16***Utpeking av vedkommende myndigheter og deres myndighet**

1. Ved anvendelsen av denne forordning skal vedkommende myndigheter omfatte følgende:

- a) For finansielle motparter: vedkommende myndigheter eller nasjonale vedkommende myndigheter i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 1024/2013 og (EU) nr. 909/2014 og direktiv 2003/41/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU og 2014/65/EU og tilsynsmyndigheter i henhold til direktiv 2009/138/EF.
 - b) For ikke-finansielle motparter: vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 10 nr. 5 i forordning (EU) nr. 648/2012.
 - c) Ved anvendelsen av artikkel 13 og 14 i denne forordning når det gjelder forvaltningsselskaper for UCITS-fond og investeringsselskaper for UCITS-fond: vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 97 i direktiv 2009/65/EF.
 - d) Ved anvendelsen av artikkel 13 og 14 i denne forordning når det gjelder AIF-forvaltere: vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 44 i direktiv 2011/61/EU.
2. Vedkommende myndigheter skal utøve den myndighet de gis ved bestemmelsene angitt i nr. 1, og skal føre tilsyn med at forpliktelsene som er fastsatt i denne forordning, oppfylles.
3. Vedkommende myndigheter som er angitt i nr. 1 bokstav c) og d), skal overvåke forvaltningsselskaper for UCITS-fond, investeringsselskaper for UCITS-fond og AIF-forvaltere som er etablert på deres område, for å kontrollere at de ikke anvender verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler, med mindre de overholder artikkel 13 og 14.

Artikkel 17

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. Vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 16 og ESMA skal samarbeide nært og utveksle opplysninger for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, særlig for å påvise og avhjelpe overtredelser av denne forordning.
2. En vedkommende myndighet kan avslå en anmodning om samarbeid og utveksling av opplysninger i samsvar med nr. 1 bare under en av følgende særlige omstendigheter:
 - a) Når det hos myndighetene i medlemsstaten til vedkommende myndighet som anmodes om opplysninger, allerede er innledet rettergang om de samme forhold og mot de samme personer, eller
 - b) når disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forhold i medlemsstaten til vedkommende myndighet som anmodes om opplysninger.

Ved slikt avslag skal vedkommende myndighet underrette den anmodende myndighet og ESMA om dette og gi så detaljerte opplysninger som mulig.

3. Enhetene omhandlet i artikkel 12 nr. 2 og de berørte ESSB-medlemmene skal samarbeide nært i samsvar med vilkårene fastsatt i dette nummer.

Et slikt samarbeid skal være fortrolig og forutsette en begrunnet anmodning fra de berørte vedkommende myndigheter, og det bør bare ha som formål å gjøre det mulig for disse myndighetene å oppfylle sine respektive forpliktelser.

Uten at det berører første og annet ledd kan ESSB-medlemmer nekte å utlevere opplysninger dersom transaksjonene inngås av dem under utførelsen av deres oppgaver som monetære myndigheter.

Ved et avslag som omhandlet i tredje ledd skal det berørte ESSB-medlemmet underrette den anmodende myndighet om avslaget og begrunne det.

*Artikkel 18***Taushetsplikt**

1. Alle fortrolige opplysninger som mottas, utveksles eller overføres i henhold til denne forordning, skal være underlagt de vilkårene for taushetsplikt som er fastsatt i nr. 2 og 3.
2. Taushetsplikt skal gjelde for alle personer som arbeider eller har arbeidet for enhetene nevnt i artikkel 12 nr. 2 og vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 16, for ESMA, EBA og EIOPA eller for revisorer og sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter eller ESMA, EBA og EIOPA. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere den enkelte motpart, det enkelte transaksjonsregister eller andre personer, med forbehold for nasjonal straffe- eller skatterett eller denne forordning.
3. Uten at det berører nasjonal straffe- eller skatterett kan vedkommende myndigheter, ESMA, EBA, EIOPA og andre organer eller fysiske eller juridiske personer enn vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til denne forordning, bruke dem bare når de utfører sine oppgaver og utøver sine funksjoner, og, når det gjelder vedkommende myndigheter, innenfor denne forordnings virkeområde, eller, når det gjelder andre myndigheter, organer eller fysiske eller juridiske personer, for det formål disse opplysningene ble gitt dem, og/eller i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang i særskilt tilknytning til disse oppgavene og funksjonene. Dersom ESMA, EBA, EIOPA, vedkommende myndighet eller en annen myndighet, det organet eller den personen som har oversendt opplysningene, samtykker til det, kan myndigheten som mottar opplysningene, bruke dem for andre ikke-kommersielle formål.
4. Nr. 2 og 3 skal ikke hindre ESMA, EBA, EIOPA, vedkommende myndigheter eller berørte sentralbanker i å utveksle eller overføre fortrolige opplysninger i samsvar med denne forordning og med annet regelverk som får anvendelse på verdipapirforetak, kredittinstitusjoner, pensjonsfond, forsikrings- og gjenforsikringsformidlere, forsikringsforetak, regulerte markeder eller markedsoperatører, eller på annen måte med samtykke fra vedkommende myndighet, en annen myndighet, et annet organ eller en annen fysisk eller juridisk person som oversendte opplysningene.
5. Nr. 2 og 3 skal ikke hindre at vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal rett utveksler eller overfører fortrolige opplysninger som ikke er mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat.

KAPITTEL VII

FORBINDELSER MED TREDJESTATER*Artikkel 19***Likeverdighet og anerkjennelse av transaksjonsregistre**

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at
 - a) transaksjonsregistre som er godkjent i nevnte tredjestat, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning,
 - b) det i nevnte tredjestat regelmessig føres effektivt tilsyn med transaksjonsregistre og treffes effektive håndhevingstiltak med hensyn til deres forpliktelser,
 - c) det er garantier om taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjeparter, som minst er likeverdige med dem som er fastsatt i denne forordning, og
 - d) transaksjonsregistre som er godkjent i nevnte tredjestat, er pålagt et rettslig bindende krav som kan håndheves, om å gi enhetene nevnt i artikkel 12 nr. 2 direkte og umiddelbar tilgang til opplysningene.

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd skal også fastsette hvilke vedkommende myndigheter i en tredjestat som har rett til å få tilgang til opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner i transaksjonsregistre som er etablert i Unionen.

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd i dette nummer skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 31 nr. 2.

2. Dersom transaksjonsregistre som er godkjent i en tredjestat, i henhold til lovgivningen i den berørte tredjestat ikke er pålagt et rettslig bindende krav som kan håndheves, om å gi enhetene nevnt i artikkel 12 nr. 2 direkte og umiddelbar tilgang til opplysningene, skal Kommisjonen framlegge anbefalinger for Rådet om å forhandle om internasjonale avtaler med den berørte tredjestaten om gjensidig tilgang til og utveksling av opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner i transaksjonsregistre som er etablert i denne tredjestat, for å sikre at alle enheter nevnt i artikkel 12 nr. 2 har direkte og umiddelbar tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.

3. Med hensyn til artikkel 4 kan et transaksjonsregister som er etablert i en tredjestat, levere tjenester til og utøve virksomhet for enheter som er etablert i Unionen, bare dersom transaksjonsregisteret er anerkjent av ESMA i samsvar med kravene i nr. 4 i denne artikkel.

4. Et transaksjonsregister omhandlet i nr. 3 skal sende et av følgende til ESMA:

a) En søknad om anerkjennelse.

b) En søknad om utvidet registrering ved anvendelsen av artikkel 4 i denne forordning, dersom transaksjonsregisteret allerede er anerkjent i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012.

5. En søknad som omhandlet i nr. 4 skal ledsages av alle nødvendige opplysninger, herunder minst de opplysningene som er nødvendige for å kontrollere at transaksjonsregisteret er godkjent og underlagt effektivt tilsyn i en tredjestat som oppfyller alle følgende kriterier:

a) Kommisjonen har ved en gjennomføringsrettsakt i henhold til nr. 1 fastslått at tredjestatens rammeregler for regulering og tilsyn er likeverdige og kan håndheves.

b) Berørte myndigheter i tredjestaten har inngått samarbeidsordninger med ESMA der minst følgende er fastsatt:

i) En ordning for utveksling av opplysninger mellom på den ene siden ESMA og enhver annen myndighet i Unionen med ansvar som følge av en delegering av oppgaver i henhold til artikkel 9 nr. 1, og på den andre siden berørte vedkommende myndigheter i den berørte tredjestaten.

ii) Framgangsmåter for samordning av tilsynsvirksomhet.

ESMA skal anvende forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til overføring av personopplysninger til en tredjestat.

6. Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom ESMA fastslår at søknaden ikke er fullstendig, skal den fastsette en frist for når transaksjonsregisteret som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

7. Innen 180 virkedager fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullstendig begrunnelse underrette transaksjonsregisteret som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

8. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over transaksjonsregistre som er anerkjent i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 20

Indirekte tilgang til opplysninger for myndigheter

ESMA kan inngå samarbeidsordninger med berørte myndigheter i tredjestater som skal oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag, om gjensidig utveksling av opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner som gjøres tilgjengelige

for ESMA av transaksjonsregistre i Unionen i samsvar med artikkel 12 nr. 2, og opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner som samles inn og oppbevares av myndigheter i en tredjestat, forutsatt at det er garantier om taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjeparter.

Artikkel 21

Likeverdig rapportering

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i en tredjestat

- a) er likeverdige med kravene fastsatt i artikkel 4,
- b) sikrer et vern av taushetsplikten som er likeverdig med det som er fastsatt i denne forordning,
- c) anvendes effektivt og håndheves på en likeverdig måte som ikke skaper vridning, slik at de sikrer effektivt tilsyn og effektiv håndheving i den berørte tredjestaten, og
- d) sikrer at enhetene nevnt i artikkel 12 nr. 2 enten har direkte tilgang til opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner i henhold til artikkel 19 nr. 1 eller har indirekte tilgang til opplysninger om verdipapirfinansieringstransaksjoner i henhold til artikkel 20.

2. Når Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet for en tredjestat i henhold til nr. 1 i denne artikkel, skal motparter som inngår en transaksjon som er omfattet av denne forordning, anses å ha oppfylt kravene fastsatt i artikkel 4 dersom minst en av motpartene er etablert i denne tredjestaten og motpartene har oppfylt de relevante forpliktelsene i denne tredjestaten i forbindelse med denne transaksjonen.

Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 31 nr. 2.

Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA overvåke at de kravene som er likeverdige med dem som er fastsatt i artikkel 4, gjennomføres på en effektiv måte av de tredjestatene som det er vedtatt en gjennomføringsrettsakt om likeverdighet for, og skal regelmessig avlegge rapport for Europaparlamentet og for Rådet. Dersom rapporten viser at myndighetene i tredjestaten har anvendt de likeverdige kravene på en ufullstendig eller usammenhengende måte, skal Kommisjonen innen 30 kalenderdager etter at rapporten ble framlagt, vurdere hvorvidt den skal tilbakekalle anerkjennelsen av at den berørte tredjestats rettslige rammer er likeverdige.

KAPITTEL VIII

ADMINISTRATIVE SANKSJONER OG ANDRE FORVALTNINGSMESSIGE TILTAK

Artikkel 22

Administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak

1. Uten at det berører artikkel 28 og medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal rett sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre forvaltningsmessige tiltak mot minst overtredelser av artikkel 4 og 15.

Dersom bestemmelsene nevnt i første ledd får anvendelse på juridiske personer, skal medlemsstatene gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende sanksjoner ved overtredelser, med forbehold for vilkårene fastsatt i nasjonal rett, på medlemmer av ledelsesorganet og andre fysiske personer som i henhold til nasjonal rett er ansvarlige for overtredelsen.

2. De administrative sanksjonene og andre forvaltningsmessige tiltak som vedtas ved anvendelsen av nr. 1, skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

3. Dersom medlemsstatene i samsvar med nr. 1 i denne artikkel har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene omhandlet i nevnte nummer, skal de sikre at det er truffet egnede tiltak slik at vedkommende myndigheter har all nødvendig myndighet til å holde kontakt med rettsmyndigheter, påtalemyndigheter eller strafferettslige myndigheter innenfor sin jurisdiksjon for å få særskilte opplysninger om etterforskning eller påbegynte straffesaker knyttet til mulige overtredelser av artikkel 4 og 15, og til å gi andre vedkommende myndigheter og ESMA slike opplysninger slik at de kan oppfylle sin forpliktelse til å samarbeide med hverandre og, ved behov, med ESMA i forbindelse med anvendelsen av denne forordning.

Vedkommende myndigheter kan samarbeide med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater og berørte myndigheter i tredjestater om utøvelsen av sin sanksjonsmyndighet.

Vedkommende myndigheter kan også samarbeide med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater for å lette inndrivelsen i forbindelse med økonomiske sanksjoner.

4. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal rett gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende minst følgende administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak ved overtredelser omhandlet i nr. 1:

- a) Et pålegg der det kreves at personen som er ansvarlig for overtredelsen, avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd.
- b) En offentlig erklæring som angir navnet på den personen som er ansvarlig for overtredelsen, og typen overtredelse, i samsvar med artikkel 26.
- c) Tilbakekalling eller midlertidig oppheving av tillatelsen.
- d) Et midlertidig forbud mot å utøve ledelsesfunksjoner for personer med ledelsesansvar eller for fysiske personer som anses som ansvarlige for en slik overtredelse.
- e) Administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst tre ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, når det er mulig for den berørte myndighet å fastsette disse beløpene, selv om disse overstiger beløpene nevnt i bokstav f) og g).
- f) For en fysisk person, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst 5 millioner euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta 12. januar 2016.
- g) For juridiske personer, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst
 - i) 5 millioner euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta 12. januar 2016 eller inntil 10 % av den juridiske personens samlede årsomsetning i henhold til siste tilgjengelige regnskap som er godkjent av ledelsesorganet, for overtredelser av artikkel 4,
 - ii) 15 millioner euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta 12. januar 2016 eller inntil 10 % av den juridiske personens samlede årsomsetning i henhold til siste tilgjengelige regnskap som er godkjent av ledelsesorganet, for overtredelser av artikkel 15.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav g) punkt i) og ii) skal relevant samlet årsomsetning, dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til direktiv 2013/34/EU, være den samlede årsomsetning eller tilsvarende type inntekt i samsvar med den relevante regnskapsordningen i henhold til siste tilgjengelige konsoliderte regnskap godkjent av ledelsesorganet i det overordnede morforetaket.

Medlemsstatene kan bestemme at vedkommende myndigheter skal gis ytterligere myndighet i tillegg til den omhandlet i dette nummer. Medlemsstatene kan også fastsette mer omfattende og strengere sanksjoner enn dem som er fastsatt i dette nummer.

5. En overtredelse av artikkel 4 berører ikke gyldigheten av vilkårene for en verdipapirfinansieringstransaksjon eller partenes mulighet til å håndheve vilkårene for en verdipapirfinansieringstransaksjon. En overtredelse av artikkel 4 danner ikke grunnlag for erstatningskrav mot en part i en verdipapirfinansieringstransaksjon.

6. Medlemsstatene kan beslutte ikke å fastsette regler for administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som omhandlet i nr. 1 dersom overtredelsene angitt i nevnte nummer allerede er underlagt strafferettslige sanksjoner i henhold til nasjonal rett før 13. januar 2018. Dersom medlemsstatene beslutter ikke å fastsette regler for administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak, skal de gi Kommisjonen og ESMA nærmere opplysninger om de relevante delene av sin strafferett.

7. Medlemsstatene skal innen 13. juli 2017 underrette Kommisjonen og ESMA om reglene som gjelder nr. 1, 3 og 4. De skal uten unødige opphold underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 23

Fastsettelse av administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter, når de bestemmer typen av og nivået på administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak, tar hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

- a) overtredelsens grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, idet det tas hensyn til faktorer som en juridisk persons samlede omsetning eller en fysisk persons årsinntekt,
- d) omfanget av oppnådd fortjeneste eller unngått tap for personen som er ansvarlig for overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
- e) viljen hos personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med vedkommende myndighet, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne persons oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
- f) tidligere overtredelser begått av personen som er ansvarlig for overtredelsen.

Vedkommende myndigheter kan ta hensyn til flere faktorer enn dem som er omhandlet i nr. 1, når de bestemmer typen av og nivået på administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak.

Artikkel 24

Rapportering av overtredelser

1. Vedkommende myndigheter skal opprette effektive ordninger for å muliggjøre rapportering av faktiske eller potensielle overtredelser av artikkel 4 og 15 til andre vedkommende myndigheter.

2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal minst omfatte

- a) særlige framgangsmåter for mottak av rapporter om overtredelser av artikkel 4 eller 15 og oppfølging av dem, herunder etablering av sikre kommunikasjonskanaler for slik rapportering,

- b) passende vern av personer med arbeidsavtale som rapporterer overtredelser av artikkel 4 eller 15, eller som anklages for overtredelser av nevnte artikler, mot gjengjeldelse, forskjellsbehandling eller andre typer urettferdig behandling,
 - c) vern av personopplysninger både om den personen som rapporterer om overtredelsene av artikkel 4 eller 15, og om den personen som angivelig har begått overtredelsen, herunder vern av deres identitet på alle trinn i prosessen, uten at det berører framlegging av opplysninger som kreves i henhold til nasjonal rett i forbindelse med etterforskning eller etterfølgende rettergang.
3. Motparter skal ha innført egnede interne framgangsmåter som arbeidstakerne kan følge når de rapporterer om overtredelser av artikkel 4 og 15.

Artikkel 25

Utvexling av opplysninger med ESMA

1. Vedkommende myndigheter skal årlig framlegge for ESMA sammenfattede og detaljerte opplysninger om alle ilagte administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 22. ESMA skal offentliggjøre sammenfattede opplysninger i en årlig rapport.
2. Dersom medlemsstatene har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene omhandlet i artikkel 22, skal deres vedkommende myndigheter årlig gi ESMA anonymiserte og sammenfattede opplysninger om all utført strafferettslig etterforskning og alle ilagte strafferettslige sanksjoner. ESMA skal offentliggjøre opplysninger om ilagte strafferettslige sanksjoner i en årlig rapport.
3. Når vedkommende myndighet offentliggjør en administrativ sanksjon, et annet forvaltningsmessig tiltak eller en strafferettslig sanksjon, skal den samtidig gi disse opplysningene til ESMA.
4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette framgangsmåtene og formatet for utveksling av opplysninger i henhold til nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 13. januar 2017.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 26

Offentliggjøring av beslutninger

1. Med forbehold for nr. 4 i denne artikkel skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter på sitt nettsted offentliggjør enhver beslutning om ilegging av en administrativ sanksjon eller et annet forvaltningsmessig tiltak som er truffet i forbindelse med en overtredelse av artikkel 4 eller 15, umiddelbart etter at personen som er omfattet av denne beslutningen, har blitt underrettet om beslutningen.
2. Opplysningene som offentliggjøres i henhold til nr. 1, skal minst omfatte opplysninger om overtredelsens type og art og identiteten til den personen som er omfattet av beslutningen.
3. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse på beslutninger om å treffe tiltak som gjelder etterforskning.

Dersom en vedkommende myndighet etter en vurdering av et tilfelle anser at offentliggjøring av identiteten til den juridiske personen som er omfattet av beslutningen, eller av personopplysninger om en fysisk person ville være uforholdsmessig, eller dersom en slik offentliggjøring ville skade pågående etterforskning eller finansmarkedenes stabilitet, skal den gjøre et av følgende:

- a) Utsette offentliggjøringen av beslutningen til årsakene til utsettelsen ikke lenger foreligger.

- b) Offentliggjøre beslutningen i anonym form i samsvar med nasjonal rett dersom det ved slik offentliggjøring sikres effektivt vern av de berørte personopplysningene, og eventuelt utsette offentliggjøringen av de berørte opplysningene i et rimelig tidsrom dersom det kan forventes at grunnene til at offentliggjøringen er anonym, vil bortfalle i løpet av dette tidsrommet.
- c) Unnlate å offentliggjøre beslutningen dersom vedkommende myndighet anser at offentliggjøring i samsvar med bokstav a) eller b) ikke vil være tilstrekkelig til å sikre
- i) at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare, eller
 - ii) at offentliggjøringen av slike beslutninger er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.
4. Dersom beslutningen innklages for en nasjonal rettsmyndighet, forvaltningsmyndighet eller annen myndighet, skal vedkommende myndigheter også umiddelbart offentliggjøre slike opplysninger på sitt nettsted samt alle senere opplysninger om resultatet av denne klagen. I tillegg skal også enhver beslutning om å oppheve en beslutning som er innklaget, offentliggjøres.
5. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om alle ilagte administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som er truffet, men i samsvar med nr. 3 bokstav c) ikke offentliggjort, herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultatet av dem. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter mottar opplysninger om og den endelige dommen når strafferettslige sanksjoner ilegges, og at de oversender disse opplysningene til ESMA. ESMA skal forvalte en sentral database over administrative sanksjoner, andre forvaltningsmessige tiltak og strafferettslige sanksjoner som er meddelt den, utelukkende med sikte på utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter. Databasen skal være tilgjengelig bare for vedkommende myndigheter, og den skal oppdateres på grunnlag av opplysninger som gis av vedkommende myndigheter.
6. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver beslutning som offentliggjøres i samsvar med denne artikkel, er tilgjengelig på deres nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger i disse beslutningene skal bli liggende på vedkommende myndighets nettsted så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.

Artikkel 27

Klageadgang

Medlemsstatene skal sikre at beslutninger og tiltak som treffes i henhold til denne forordning, er behørig begrunnet og kan prøves for en domstol. Retten til domstolsbehandling får også anvendelse dersom det ikke er tatt en beslutning innen seks måneder etter innlevering av en søknad om tillatelse som inneholder alle opplysninger som kreves.

Artikkel 28

Sanksjoner og andre tiltak i forbindelse med artikkel 13 og 14

Sanksjoner og andre tiltak som er fastsatt i samsvar med direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, får anvendelse på overtredelser av artikkel 13 og 14 i denne forordning.

KAPITTEL IX

NY GJENNOMGÅELSE

Artikkel 29

Rapporter og ny gjennomgåelse

1. Innen 36 måneder etter datoen for ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, skal Kommisjonen etter samråd med ESMA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om virkning, effektivitet og forholdsmessighet når det gjelder forpliktelsene som er fastsatt i denne forordning, sammen med eventuelle hensiktsmessige forslag. Denne rapporten skal særlig omfatte en oversikt over lignende rapporteringsplikter fastsatt i tredjestater, idet det tas hensyn til arbeidet på internasjonalt plan. Den skal også omhandle rapportering av eventuelle relevante transaksjoner som ikke er omfattet av denne forordnings virkeområde, idet det tas hensyn til en eventuell vesentlig utvikling innenfor markedspraksis, samt mulige virkninger på graden av gjennomsiktighet i verdipapirfinansieringstransaksjoner.

Med sikte på rapporten omhandlet i første ledd skal ESMA innen 24 måneder etter datoen for ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, og deretter hvert tredje år, eller oftere dersom det oppstår en vesentlig utvikling innenfor markedspraksis, framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om effektiviteten av rapporteringen, idet det tas hensyn til egnetheten av ensidig rapportering, særlig når det gjelder rapporteringens omfang og kvalitet samt en reduksjon av rapporteringer til transaksjonsregistre, og om en vesentlig utvikling innenfor markedspraksis med fokus på transaksjoner som med hensyn til formål eller virkning er likeverdige med verdipapirfinansieringstransaksjoner.

2. Etter avslutning av og idet det tas hensyn til arbeidet på internasjonalt plan skal rapportene omhandlet i nr. 1 også identifisere vesentlige risikoer knyttet til kredittinstitusjoners og børsnoterte selskapers anvendelse av verdipapirfinansieringstransaksjoner, og det skal analyseres om det er hensiktsmessig at disse enhetene gir ytterligere opplysninger i sine periodiske rapporter.

3. Kommisjonen skal innen 13. oktober 2017 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om framskritt i det internasjonale arbeidet med å begrense risikoene som er knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder FSBs anbefalinger om avkorting i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner som ikke cleares sentralt, og om disse anbefalingenes egnethet for Unionens markeder. Kommisjonen skal framlegge rapporten sammen med eventuelle hensiktsmessige forslag.

For dette formål skal ESMA innen 13. oktober 2016 i samarbeid med EBA og ESRB, og idet det tas behørig hensyn til det internasjonale arbeidet, framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen med en vurdering av

- a) hvorvidt anvendelsen av verdipapirfinansieringstransaksjoner fører til betydelig gjeldsoppbygging som ikke håndteres i gjeldende lovgivning,
- b) når det er relevant, de tilgjengelige mulighetene for å håndtere en slik gjeldsoppbygging,
- c) hvorvidt det kreves ytterligere tiltak for å redusere de prosykliske virkningene av denne gjeldsoppbyggingen.

ESMAs rapport skal også inneholde en vurdering av den kvantitative virkningen av FSBs anbefalinger.

4. Innen 39 måneder etter datoen for ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, og senest seks måneder etter ESMAs framlegging av hver av rapportene som er omhandlet i annet ledd i dette nummer, skal Kommisjonen etter samråd med ESMA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av artikkel 11, særlig om hvorvidt avgiftene som er pålagt transaksjonsregistre, står i et rimelig forhold til det berørte transaksjonsregisterets omsetning og er begrenset til fullt ut å dekke ESMAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av, anerkjennelse av og tilsyn med transaksjonsregistre samt refusjon av eventuelle kostnader som vedkommende myndigheter kan pådra seg når de utfører oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver i samsvar med artikkel 9 nr. 1.

Med sikte på Kommisjonens rapporter omhandlet i første ledd skal ESMA innen 33 måneder etter datoen for ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, og deretter hvert tredje år, eller oftere dersom det oppstår en vesentlig endring av avgifter, framlegge en rapport for Kommisjonen om avgiftene som er pålagt transaksjonsregistre i samsvar med denne forordning. Disse rapportene skal minst fastsette ESMAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av, anerkjennelse av og tilsyn med transaksjonsregistre, kostnader som vedkommende myndigheter har pådratt seg i forbindelse med oppgaver i henhold til denne forordning, særlig som resultat av en delegering av oppgaver, samt avgifter som er pålagt transaksjonsregistre, og om disse står i et rimelig forhold til transaksjonsregistrenes omsetning.

5. ESMA skal etter samråd med ESRB offentliggjøre en årlig rapport om aggregerte volumer av verdipapirfinansieringstransaksjoner etter motparts- og transaksjonstype på grunnlag av opplysninger som er rapportert i samsvar med artikkel 4.

KAPITTEL X

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 30

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 2 nr. 4 og artikkel 11 nr. 2 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 12. januar 2016.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 2 nr. 4 og artikkel 11 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 nr. 4 eller artikkel 11 nr. 2 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 31

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomite nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾. Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 32

Endringer av forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 skal nr. 7 lyde:

«7) «OTC-derivat» eller «OTC-derivatkontrakt» en derivatkontrakt der handelen ikke inngås på et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, eller på et marked i en tredjestat som anses som likeverdig med et regulert marked i samsvar med artikkel 2a i denne forordning.».

- 2) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 2a

Beslutninger om likeverdighet med hensyn til definisjonen av OTC-derivater

1. Ved anvendelsen av artikkel 2 nr. 7 i denne forordning skal et tredjestatsmarked anses som likeverdig med et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF dersom det oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene i avdeling III i nevnte direktiv, og løpende er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i den berørte tredjestaten, som fastsatt av Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

⁽¹⁾ Kommisjonsbeslutning 2001/528/EF av 6. juni 2001 om nedsettelse av Den europeiske verdipapirkomite (EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det, for formålene i nr. 1, fastsettes at et tredjestatsmarked oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene i avdeling III i direktiv 2004/39/EF, og løpende er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i den berørte tredjestaten.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 86 nr. 2 i denne forordning.

3. Kommisjonen og ESMA skal på sine nettsteder offentliggjøre en liste over de markedene som skal anses som likeverdige i samsvar med gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 2. Denne listen skal ajourføres regelmessig.»

3) I artikkel 81 skal nr. 3 lyde:

«3. Et transaksjonsregister skal gjøre de nødvendige opplysningene tilgjengelige for følgende enheter slik at de kan oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag:

- a) ESMA.
- b) EBA.
- c) EIOPA.
- d) ESRB.
- e) Vedkommende myndighet som fører tilsyn med sentrale motparter som har tilgang til transaksjonsregistrene.
- f) Vedkommende myndighet som fører tilsyn med handelsplassene for de rapporterte kontraktene.
- g) Berørte ESSB-medlemmer, herunder ESB i forbindelse med utførelsen av dens oppgaver innenfor en felles tilsynsordning i henhold til rådsforordning (EU) nr. 1024/2013(*).
- h) Berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med Unionen i henhold til artikkel 75.
- i) Tilsynsmyndigheter utpekt i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF(**).
- j) Unionens berørte verdipapir- og markedstilsynsmyndigheter, hvis respektive tilsynsansvar og -oppgaver omfatter kontrakter, markeder, deltakere og underliggende som omfattes av denne forordnings virkeområde.
- k) Berørte myndigheter i en tredjestat som har inngått en samarbeidsavtale med ESMA i henhold til artikkel 76.
- l) Byrådet for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009(***)

- m) Krisehåndteringsmyndighetene utpekt i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU(****).
- n) Det felles krisehåndteringsråd, opprettet ved forordning (EU) nr. 806/2014.
- o) Vedkommende myndigheter eller nasjonale vedkommende myndigheter i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 og (EU) nr. 909/2014 og direktiv 2003/41/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU og 2014/65/EU og tilsynsmyndigheter i henhold til direktiv 2009/138/EF.
- p) Vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 10 nr. 5 i denne forordning.»

(*) Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud (EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12).

(***) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 713/2009 av 13. juli 2009 om opprettelse av et byrå for samarbeid mellom energireguleringsmyndigheter (EUT L 211 av 14.8.2009, s. 1).

(****) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

Artikkel 33

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Denne forordning får anvendelse fra 12. januar 2016, med unntak av
 - a) artikkel 4 nr. 1, som får anvendelse
 - i) 12 måneder etter datoen for ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, for finansielle motparter omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav a) og b) og enheter i tredjestater omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav i), som ville måtte ha tillatelse eller være registrert i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 3 nr. 3 bokstav a) og b) dersom de var etablert i Unionen,
 - ii) 15 måneder etter datoen for ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, for finansielle motparter omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav g) og h) og enheter i tredjestater omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav i), som ville måtte ha tillatelse eller være registrert i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 3 nr. 3 bokstav g) og h) dersom de var etablert i Unionen,
 - iii) 18 måneder etter datoen for ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, for finansielle motparter omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav c)–f) og enheter i tredjestater omhandlet i artikkel 3 nr. 3 bokstav i), som ville måtte ha tillatelse eller være registrert i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 3 nr. 3 bokstav c)–f) dersom de var etablert i Unionen, og
 - iv) 21 måneder etter datoen for ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 4 nr. 9, for ikke-finansielle motparter,
 - b) artikkel 13, som får anvendelse fra 13. januar 2017,

- c) artikkel 14, som får anvendelse fra 13. juli 2017 når det gjelder innretninger for kollektiv investering som er omfattet av direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, og som er opprettet før 12. januar 2016,
- d) artikkel 15, som får anvendelse fra 13. juli 2016, herunder på avtaler om sikkerhetsstillelse som foreligger på nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 25. november 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann

VEDLEGG

Avsnitt A – Opplysninger som skal gis i UCITS-fonds halvårs- og årsberetninger og i AIF-ers årsrapporter**Alminnelige opplysninger:**

- Volumet av verdipapirer og varer som er utlånt, som en andel av samlede eiendeler som kan lånes ut, definert som eiendeler unntatt kontanter og kontantekvivalenter.
- Volumet av eiendeler som inngår i hver type verdipapirfinansieringstransaksjon og totalavkastningsbytteavtale, uttrykt som et absolutt beløp (i valutaen til innretningen for kollektiv investering) og som en andel av de eiendelene som innretningen for kollektiv investering forvalter.

Opplysninger om konsentrasjon:

- De ti største utstederne av sikkerhet i alle verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler (inndelt etter volumet av sikkerhetsstillelse og varer som er mottatt, for hver utsteder).
- De ti viktigste motpartene for hver type verdipapirfinansieringstransaksjon og totalavkastningsbytteavtale (motpartens navn og utestående transaksjoners bruttovolum).

Aggregerte transaksjonsdata for hver type verdipapirfinansieringstransaksjon og totalavkastningsbytteavtale inndelt i følgende kategorier:

- Sikkerhetens art og kvalitet.
- Sikkerhetens løpetid inndelt i følgende varigheter: mindre enn en dag, en dag til en uke, en uke til en måned, en til tre måneder, tre måneder til et år, mer enn et år, ubestemt tid.
- Sikkerhetens valuta.
- Verdipapirfinansieringstransaksjoners og totalavkastningsbytteavtalers løpetid inndelt i følgende varigheter: mindre enn en dag, en dag til en uke, en uke til en måned, en til tre måneder, tre måneder til et år, mer enn et år, ubestemt tid.
- Staten som motpartene er etablert i.
- Oppgjør og clearing (for eksempel med tre parter, med sentral motpart, bilateralt).

Opplysninger om gjenbruk av sikkerhet:

- Andelen av mottatt sikkerhet som er gjenbrukt, sammenlignet med det høyeste beløpet som angis i prospektet eller i opplysningene til investorene.
- Avkastning på gjeninvestering av kontantsikkerhet til innretningen for kollektiv investering.

Oppbevaring av sikkerhet som innretningen for kollektiv investering har mottatt i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler:

Antall depotmottakere og deres navn samt volumet av eiendeler stilt som sikkerhet som oppbevares av hver depotmottaker.

Oppbevaring av sikkerhet som innretningen for kollektiv investering har stilt i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler:

Andelen av sikkerhet som innehas på separate kontoer, samlekontoer eller andre kontoer.

Opplysninger om avkastning og kostnader for hver type verdipapirfinansieringstransaksjon og totalavkastningsbytteavtale fordelt på innretningen for kollektiv investering, forvalteren av innretningen for kollektiv investering og tredjeparter (for eksempel låneagenten) i absolutte tall og som en prosentdel av den samlede avkastningen generert av denne typen verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler.

Avsnitt B – Opplysninger som skal inngå i UCITS-fonds prospekter og AIF-ers opplysninger til investorene:

- Generell beskrivelse av verdipapirfinansieringstransaksjonene og totalavkastningsbytteavtalene som anvendes av innretningen for kollektiv investering, og begrunnelsen for at de anvendes.
- Alminnelige opplysninger som skal rapporteres for hver type verdipapirfinansieringstransaksjon og totalavkastningsbytteavtale:
 - Typer av eiendeler som kan være omfattet av dem.
 - Den høyeste andelen av forvaltede eiendeler som kan være omfattet av dem.
 - Forventet andel av forvaltede eiendeler som vil bli omfattet av hver av dem.
- Kriterier som anvendes for å velge motparter (herunder rettslig status, opprinnelsesstat og laveste kredittvurdering).
- Akseptabel sikkerhet: beskrivelse av akseptabel sikkerhet med hensyn til eiendelstyper, utsteder, løpetid og likviditet samt retningslinjer for diversifisering og korrelasjon av sikkerheter.
- Verdsetting av sikkerhet: beskrivelse av den anvendte metoden for verdsetting av sikkerheten og begrunnelsen for at den er anvendt, og angivelse av om det anvendes daglig verdsetting til markedsverdi og daglige variasjonsmarginer.
- Risikostyring: beskrivelse av risikoene knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler samt risikoene knyttet til forvaltning av sikkerhet, for eksempel operasjonell risiko, likviditetsrisiko, motpartsrisiko, oppbevaringsrisiko, juridisk risiko og eventuell risiko som følge av at de gjenbrukes.
- Beskrivelse av hvordan eiendeler som er omfattet av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler, og mottatt sikkerhet oppbevares (for eksempel hos fondets depotmottaker).
- Beskrivelse av eventuelle begrensninger (lovmessige eller selvvalgte) for gjenbruk av sikkerhet.
- Retningslinjer for deling av avkastningen generert av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler: beskrivelse av de andelene av inntekten generert av verdipapirfinansieringstransaksjoner og totalavkastningsbytteavtaler som går tilbake til innretningen for kollektiv investering, og av de kostnadene og avgiftene som avsettes til forvalteren eller tredjeparter (for eksempel låneagenten). I prospektet eller opplysningene til investorene skal det også angis om disse har tilknytning til forvalteren.